

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1536-21

לפני כבוד חברי הוועדה:

1537-21

מוחמד מולא, עו"ד - יו"ר הוועדה

1541-21

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד – חבר הוועדה

קוקי - משרד נסיעות ותיירות בע"מ מס' 510846454
ע"י ב"כ מר/גברת אייל הרצוג

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו שלושה כתבי ערר אשר הגישה העוררת, חברה העוסקת בענף התיירות, וזאת בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה)- תש"ף 2020 (להלן: "חוק התכנית לסיוע כלכלי"). להלן פירוט תיקי הערר:
 - א. **תיק ערר 1536-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57149396, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים מאי – יוני 2020.
 - ב. **תיק ערר 1537-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57206295, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים יולי – אוגוסט 2020.
 - ג. **תיק ערר 1541-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57802029, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים ספטמבר – אוקטובר 2020.
2. השגות העוררת נושא תיקי הערר, נדחו על ידי המשיבה ביום 23/06/2021. מנימוקי הדחיה, עולה כי המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב חישוב סכום התשלומות השוטפות לשנת 2019, וכן סביב אופן חישוב הוצאות השכר הנחסכות.
3. העוררת לא השלימה עם החלטות המשיבה בהשגות, והגיש כתבי ערר כמפורט לעיל.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טענות העוררת

4. העוררת טענה כי חישוב סכום הוצאות השכר הנחסכות שנערך על ידה, נערך בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי. העוררת חלקה על סכום הוצאות השכר הנחסכות שנקבע על ידי המשיבה, בהתאם להמלצת רשות המסים בחישוב "הוצאות השכר הנחסכות" – מענק הוצאות קבועות, שפורסמה ביום 06/10/2020 (להלן: "ההנחיה", או "ההנחיה לחישוב הוצאות השכר הנחסכות").
5. בנוסף, טענה העוררת כי סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 הוא 2,389,555 ₪, ולא 2,928,635 ₪ כפי שנקבע על ידי המשיבה. לטענת העוררת, סכום ההוצאות שהיו לה בהתאם למאזן בוחן לשנת 2019 הוא 2,928,635 ₪, ואולם מסכום זה יש להפחית סכום של 636,338 ₪ שהוא סך הכנסותיה של העוררת מהפרשי שער ומימון, ולהוסיף עליו סך של 97,200 ₪ שהוא סכום השווה לשכר מנהלים ועובדים.

טענות המשיבה

6. בכתב התשובה שהוגש ביום 02/09/2021, טענה המשיבה כי לעוררת הוצאות פטורות ממע"מ, אשר לא קיבלו ביטוי בדוחות התקופתיים שהגישה העוררת למע"מ, ולכן סכום התשומות השוטפות נקבע בהתאם להוצאות העוררת שנרשמו במאזן בוחן לשנת 2019. המשיבה ציינה כי סכום הוצאותיה של העוררת על פי המאזן הוא 2,928,635 ₪.
7. המשיבה הפנתה להגדרה של המונח "תשומות שוטפות" בחוק התכנית לסיוע כלכלי, וטענה כי לא ברור מדוע העוררת מבקשת לכלול בהגדרה את סכום ההכנסות מהפרשי שער ומימון, וכיצד הן עונות על ההגדרה. המשיבה הוסיפה וטענה כי מאותה סיבה, הסכום שהוגדר על ידי העוררת כסכום "שווי הוצאות שכר", לא נלקח בחשבון בחישוב התשומות השוטפות, וכי מדובר במרכיב שנלקח בחשבון במסגרת חישוב סכום הוצאות השכר הנחסכות.
8. המשיבה התייחסה לאופן חישוב הוצאות השכר הנחסכות שנערך על ידה, וציינה כי החישוב בוצע בהתאם לאמור בהנחיה, ובהתבסס על ההשוואה בין מספר העובדים בכל אחת מתקופות הזכאות נושא תיקי הערר, לבין מספר העובדים בתקופה המקבילה בשנת 2019.
9. בנסיבות, ביקשה המשיבה מהוועדה להורות על דחיית תיקי הערר, וחיוב העוררת בהוצאות ההליך.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טענות העוררת לאחר הגשת כתב התשובה

10. לאחר קבלת כתב התשובה, הורתה הוועדה ביום 09/09/2021 לעוררת להגיש כתבי תגובה לטענות המשיבה שבכתב התשובה. כתבי התגובה מטעם העוררת הוגשו לכל אחד מתיקי הערר ביום 23/09/2021.

11. ביחס להכנסותיה של העוררת מהפרשי שער ומימון, טענה העוררת בכתב התגובה כי **"הוצאות המימון מוצגות במאזן נטו ועל המשיבה לקחת בחשבון הוצאות המימון וגם ההכנסות מהפרשי שער ומימון כי הן ביחד עם שאר הוצאות המימון עונות על הגדרת הוצאות/ הכנסות מימון נטו שמוצגות במאזן, הכנסות המימון הן חלק בלתי נפרד מהוצאות המימון, המימון במאזן הבוחן להוצאות והכנסות מימון הוא לשם נוחות המעקב והביקורת על הוצאות/ הכנסות אלה"**. בשל האמור, שבה העוררת על עמדתה ולפיה יש לקזז סך של 636,338 ₪ מתוך סך התשומות השוטפות לשנת 2019 שקבעה המשיבה.

12. העוררת הבהירה במסגרת כתבי התגובה כי היא לא ביקשה להכיר בהוצאות השכר כחלק מהתשומות השוטפות. ואולם, טענה העוררת כי יש להגדיל את סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 בסך 97,260 ₪, וזאת בגין שווי השכר של העובדים והמנהלים. לטענת העוררת, המשיבה לא לקחה בחשבון סכום זה, אלא נטרלה אותו מתוך סכום התשומות השוטפות.

13. העוררת התייחסה לאופן חישוב הוצאות השכר הנחסכות שנערך על ידי המשיבה, וטענה כי אין לקבלו שכן הוא לא עולה בקנה אחד עם הוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי. לטענת העוררת, בחישוב הוצאות השכר הנחסכות יש לקחת בחשבון אך ורק שכר העובדים שפוטרו או הוצאו לחל"ת, ואשר פיטוריהם או הוצאתם לחל"ת קשורים בקשר ישיר להתפשטות נגיף הקורונה. לכל אחד מכתבי התגובה צירפה העוררת טבלה ובה פרטים על שכרם של העובדים שפוטרו או הוצאו לחל"ת כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה.

טיעוני הצדים בדיון שהתקיים בפני הוועדה

14. ביום 22/11/2021 הורתה הוועדה על קיום דיון בתיקי הערר באמצעים טכנולוגיים. הדיון התקיים ביום 09/12/2021, בהשתתפות רו"ח אייל הרצוג ורו"ח ראשד עיד מטעם העוררת, ובהשתתפות עו"ד יהונתן אזרזר והמפקח חזי שמש מטעם המשיבה.

15. ב"כ העוררת שבו על עמדתם ולפיה יש לחשב סכום הוצאות השכר הנחסכות, בהתאם לשכר של העובדים שפוטרו או שהוצאו לחל"ת, בעקבות התפשטות נגיף הקורונה בארץ. לגישת ב"כ העוררת, חישוב הוצאות השכר הנחסכות בהתבסס על השוואה בין מספר העובדים בכל אחת מתקופות הזכאות לבין התקופה המקבילה אשתקד, חוטא לכוונת המחוקק (עמוד 3 לפרוטוקול, שורות 7-17).

16. בנוגע סכום התשומות השוטפות, הבהיר ב"כ המשיבה כי הסכום נקבע בהתבסס על מאזן בוחן לשנת 2019 שהגישה העוררת, והוא שווה לסכום הכולל של הוצאות המכירה; הוצאות הנהלה וכלליות; והוצאות מימון נטו (עמוד 4 לפרוטוקול, שורות 31-30). ב"כ המשיבה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

השיב כי בניגוד לעמדת העוררת, לא נלקחו בחשבון הכנסות מהפרשי עשר ומימון, שכן לטענת המשיבה מדובר בהכנסות ולא בהוצאות.

17. ב"כ העוררת התבקשו להסביר מדוע לגישתם יש לקחת בחשבון במסגרת חישוב סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 את סכום ההכנסות מהפרשי עשר ומימון, והשיב: "אמר מקודם מר שמש שאנחנו מציגים הוצאות מימון נטו, למעשה אין הוצאות מימון נטו, יש הכנסות מימון נטו. ז"א גם אם בדוחות הכספיים אנחנו מציגים הכנסות מימון נטו, אם נסתכל על הדוחות הכספיים ואני אעשה שיתוף. להוצאות והכנסות מימון במאזן. ולכן, ההצגה במאזן היא הוצאות המימון בניכוי הכנסות מימון, ולכן אנחנו רואים במאזן הכנסות מימון נטו של 267,000 ₪ (בזכות), ולכן זה לא הוצאות מימון, זה הכנסות מימון, ולכן הוצאות מימון נטו נכתבות בהכנסות מימון נטו. זה גם הכנסות הפרשי עשר, ואז יש לנו הכנסות מימון נטו שאותן לא לקח, יש לנו 636,000 ₪ אני מדבר במונחים מקורבים, ולכן אותן המשיב לא לקח במסגרת חישוב התשומות שלו, ולכן הוא הגיע לתשומות גבוהות ב-636,000 ₪, אם מותר לי להוסיף עוד משהו. המחלוקת בינינו, ניתן לסכם אותה באותן הכנסות מימון שאותן המשיב לא קיזז, ולמעשה בחישוב הוצאות השכר הנחסכות, זה כפי שאני רואה אותה, עיקר המחלוקת. המחלוקת הזו מי שישתכל על מאזן הבוחן ויראה אותם, הוא יראה במאזן, הוא יראה בפירוש את הקיזוז שזה מוצג לא בהכנסות אחרות אלא בהוצאות המימון" (עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 11-27). בשל הסבריו של ב"כ העוררת, הסכימה המשיבה כי יש לשנות את סכום התשומות השוטפות לשנת 2019, ולהעמידו על סך 2,691,833 ₪ (עמוד 6 לפרוטוקול, שורה 20).

18. ב"כ העוררת התבקשו לנמק מדוע יש להוסיף על סכום התשומות השוטפות סך של 97,200 ₪, והשיבו: "לגבי הוצאות השכר כתוב בטור החובה, בסיכום של ההוצאות שנלקח זה 5,365,000 זה במאזן בוחן, אם תסתכל בעמוד לפניו יש שם הכנסות זקופות שווי, נכון? 6.4.02. ואם כבודו יסתכל על סעיף 6.4.05 6.4.06 זה נטו. זה לשם הצגה בלבד שבתוך התלושים, העובדים זוקפים להם שווי. חלה חובה על המעסיק לעשות את זה, זו לא הוצאה. אבל אדון שמש, כשעשה את הפעולה הגדיל את ההוצאות, מה הכוונה? כי הוצאות השכר לא נכללות בהוצאות התשומות, נכון? אז כשהוא גרע את ה-96,000 ₪ הוא עם מס הכנסה, תיקנתי אותו כדי להיות ישר, זו לא הוצאה, זה צריך לקזז גם את סעיף הזכות מולה" (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 22-30). ואולם, בעקבות תשובתו של ב"כ העוררת, הבהיר ב"כ המשיבה כי הסכום הזה מלכתחילה לא נלקח בחשבון בחישוב סכום התשומות השוטפות, שכן הוא אינו קשור להוצאות (שם, שורות 32-33).

19. לאחר שהסתיים הדיון, הורתה הוועדה לב"כ העוררת לנמק מדוע לשיטתה יש לקזז מתוך סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 את הסך של 636,338 ₪? ומדוע הסכום מופיע תחת עמודת "זכות" בפרק "הוצאות מימון נטו" במאזן בוחן לשנת 2019? העוררת התבקשה להסביר מדוע עמדת המשיבה שהוצגה בדיון, ולפיה היא הסכימה להעמיד את סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 על סך 2,691,833 ₪, אינה עולה בקנה אחד עם בקשת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

העוררת והסבריה כפי שעלו בכתבי הטענות ובדיון שהתקיים: כמו כן, התבקשה העוררת להבהיר האם קיימת הוראת חוק, הוראת ביצוע או הנחיה התומכת בעמדתה? או מה הוא הבסיס החוקי לבקשתה? וכן התבקשה להבהיר האם קיימת ייחודיות בענף עיסוקה המצדיקה ביצוע הקיזוז של הסכום כמבוקש על ידה?

20. ביום 13/12/2021 הגישה העוררת הודעת הבהרה, ובמסגרתה הפנתה לכלל בדבר עריכת דוחות רווח והפסד בהתאם לכללי התקינה בחשבונאות. העוררת טענה כי "למעשה אין הוצאות מימון נטו, יש הכנסות מימון נטו, ההכנסות האלה אמורות לקזז את שאר התשומות במאזן ולא ניתן להציג אותם במכירות / הכנסות מעמלות מכירה כי הם לא נבעו מהפעילות השוטפת של החברה אלא הן נבעו מגורם חיצוני שלא בשליטת החברה, הן נבעו מירידת שער החליפין, החברה היא לא מוסד פיננסי שעיקר הכנסתו מהפרשים אלה, לכן זה הוא ביסוס הטענה שלנו שצריך לקזז הכנסות מהפרשי שער מסך התשומות לשנת 2019 של החברה ולא רק מהוצאות המימון לאותה שנה". כמו כן, טענה העוררת כי מעצם העובדה שהמשיבה הסכימה להפחית את סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 שקבעה, מתבקשת המסקנה כי המשיבה מקבלת את עמדתה של העוררת. ואולם, לגישת העוררת, יש לקזז מסכום התשומות השוטפות, את מלוא ההכנסות שהיו לעוררת מהפרשי שער ומימון, ולא רק הפער שבין סכום ההכנסות לבין סכום ההוצאות, כפי שפעלה המשיבה.

21. בתגובה שהגישה המשיבה לטענות העוררת, נטען כי הכנסות מהפרשי שער ומימון הן הכנסות ולכן אין מקום לקחת אותן בחשבון במסגרת חישוב התשומות השוטפות לשנת 2019.

דיון והכרעה

22. תיקי הערר שבפנינו מעלים שתי סוגיות הדורשות הכרעה: הראשונה, היא אופן חישוב סכום התשומות השוטפות לשנת 2019, והשנייה, היא אופן חישוב הוצאות השכר הנחסכות. להלן נדון בכל אחת מהסוגיות, ונכריע בה.

התשומות השוטפות לשנת 2019

23. המשיבה הבהירה במסגרת החלטתה בהשגה, וכן במסגרת כתב התשובה כי היא חישה את סכום התשומות השוטפות של העוררת לשנת 2019, בהתאם למאזן בוחן לאותה שנה. המשיבה ציינה כי החישוב התבצע בהתבסס על מאזן הבוחן, מאחר שלעוררת היו תשומות פטורות, אשר לא דווחו למע"מ. במעמד הדיון הסבירו ב"כ המשיבה כי סכום התשומות השוטפות נקבע בהתאם לסכום הכולל של הוצאות המכירה (1,421,696 ₪), הוצאות הנהלה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- וכלליות (1,107,399 ₪) והוצאות מימון (399,538 ₪) שנרשמו במאזן הבוחן, ובסך הכול סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 הוא 2,928,635 ₪.
24. מצד שני, ביקשה העוררת להפחית מסך התשומות השוטפות שקבעה המשיבה, סך של 636,338 ₪, שמהווה הכנסות מהפרשי שער ומימון.
25. אין לכחד כי בקשתה של העוררת אינה שגרתית, שכן היא מבקשת לראות בסכומים שנרשמו על ידה במאזן הבוחן כהכנסות, כרכיבים שהם רלוונטיים לחישוב סכום התשומות השוטפות לשנת 2019. העוררת הסכימה כי ההכנסות מהפרשי שער ומימון, כשמן הן-הכנסות. ואולם, עמדה מאחורי בקשתה להכיר בהכנסות מהפרשי שער ומימון כרכיב שיש לו השלכות על חישוב התשומות השוטפות. בשל הקושי המובנה בהכרה בהכנסות כרכיב רלוונטי לחישוב סכום התשומות השוטפות, ניתנו לעוררת מספר הזדמנויות לנמק את בקשתה.
26. במסגרת כתב התגובה שהגישה העוררת ביום 22/09/2021, טענה העוררת כי ההכנסות מהפרשי שער ומימון הם חלק בלתי נפרד מהוצאות המימון, וכי הרישום שלהן בעמודת "הזכות" במאזן הבוחן נעשה לשם הנוחות בלבד. במסגרת הדיון שבה העוררת על עמדתה, וטענה כי יש לקזז מסך התשומות השוטפות שקבעה המשיבה, סך של 636,338 ₪ שהוא סכום ההכנסות מהפרשי שער ומימון.
27. לאחר סיום הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ניתנה לעוררת הזדמנות נוספת לנמק את בקשתה. בהודעת הבהרה שהגישה העוררת ביום 13/12/2021, שבה העוררת על עמדתה כאמור בסעיף 18 להחלטה.
28. חרף ההזדמנויות שניתנו לעוררת, נותר בוועדה הרושם כי העוררת לא הציגה נימוקים משכנעים מדוע יש לקזז סכום ההכנסות מהפרשי שער ומימון, מתוך סכום התשומות השוטפות. כפי שצוין לעיל, מדובר בבקשה שאינה שגרתית, ועל כן ציפינו לקבל מהעוררת נימוקים משכנעים ואסמכתאות עליהם היא מסתמכת. ואולם, נימוקים ואסמכתאות התומכות בבקשתה- לא התקבלו.
29. כמו כן, לא מצאה הוועדה מקור חוקי או חשבונאי התומך בבקשת העוררת.
30. יחד עם זאת, במהלך הדיון הסכימה המשיבה לקזז סכום הפרש שבין סכום ההכנסות מהפרשי שער ומימון לבין סכום ההוצאות, מתוך סכום התשומות השוטפות. פועל יוצא מכך, הוא כי המשיבה מסכימה לתקן סכום ההוצאות השוטפות לשנת 2019, ולהעמידו על סך 2,691,833 ₪.
31. נציין כי גם ביחס לבקשתה של העוררת להוסיף על סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 סך של 97,200 ₪ שמהווה שווי שכר עובדים ומנהלים, לא מצאנו נימוקים המצדיקים את הבקשה. על אף שהגדלת סכום התשומות השוטפות, כבקשת העוררת, היה מקטין את סכום המענק לו היא זכאית, ציינה המשיבה כי הסכום לא נלקח בחשבון במסגרת חישוב סכום התשומות השוטפות, שכן לא מדובר ברכיבי הוצאה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. בשים לב לאמור, לא מצאנו להיעתר לבקשת העוררת לשינוי סכום התשומות השוטפות לשנת 2019. יחד עם זאת, אנו מקבלים עמדת המשיבה ולפיה יש להעמיד סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 על סך 2,691,833 ₪.

אופן חישוב הוצאות השכר הנחסכות

33. הסוגיה השנייה שנמצאת במחלוקת בין העוררת ובין המשיבה נסובה על רכיב הוצאות השכר הנחסכות. בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי, הוצאות השכר שנחסכו הוגדרו כסכום כולל של עלות ההעסקה שנחסכה בתקופת הזכאות, על פי חישוב פרטני אשר נערך ברמת העובד. בגין כל עובד שפוטר או הוצא לחל"ת, נערך חישוב של ממוצע השכר שלו בשלושת החודשים הקודמים; נתון זה מוכפל ב-1.25 (קבוע המגלם אומדן של עלויות המעסיק), וכן בחלק היחסי מתקופת המענק בו העובד לא עבד בשל פיטוריו או בשל החל"ת; הסכום הכולל מוכפל ב-6 לצורך השוואתו לרכיבים האחרים של הנוסחה שמחושבים על בסיס שנתי.

34. בשלב מאוחר יותר, ביום 06/10/2020, פרסמה המשיבה את ההנחיה, שכותרתה "המלצת רשות המסים בחישוב הוצאות השכר הנחסכות". בהנחיה ציינה המשיבה כי במהלך הטיפול באלפי בקשות לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות, נתגלו מקרים בהם קיים פער בין חישוב הוצאות השכר הנחסכות שדווחו ע"י העוסק לבין הוצאות השכר הנחסכות בפועל, בשל כך מוצע במסגרת ההנחיה לבחון את הוצאות השכר הנחסכות על פי השוואה בין נתוני העובדים בתקופת הבסיס לבין נתונים אלו בתקופת הזכאות, ובהתבסס על טופסי 102 הכוללים דיווח על מספר העובדים בכל חודש. על פי החישוב המוצע, הוצאות השכר הנחסכות נבדקות על פי הירידה בהוצאות השכר בהשוואה בין תקופת הזכאות לתקופה המקבילה בשנת 2019; שיעור הירידה בהוצאות השכר מוכפל בשכר השנתי, וכך הוא מגלם באופן מקורב את עלויות השכר שנחסכו.

35. מטבע הדברים, ומכיוון שמדובר בהמלצה בלבד, שיטת החישוב המוצעת בהנחיה היא ברת תוקף רק אם היא מקובלת על העוסק ואין לה תוקף בפני עצמה. גם בגוף ההנחיה צוין כי עוסק יוכל לבחור את חישוב הוצאות השכר על פי הנוסחה שבהנחיה או בחישוב עצמי "כפי שיימצא לנכון".

36. בענייננו, העוררת חולקת על שיטת החישוב המוצעת במסגרת ההנחיה, וטוענת כי יש לחשב הוצאות השכר הנחסכות, בהתאם לשכר של העובדים שיצאו לחל"ת או פוטרו, בשל ההשפעה של התפשטות נגיף הקורונה. העוררת צירפה לכל אחד מכתבי התגובה שהגישה גיליון חישוב הוצאות השכר שנחסכו בעקבות פיטורי עובדים או הוצאתם לחל"ת בשל התפשטות נגיף הקורונה. העוררת ציינה כי קיימים עובדים שפוטרו או שעבודתם

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- הסתיימה, לפני התפשטות נגיף הקורונה וללא קשר אליה, ולכן אין לקחת אותם בחשבון במסגרת חישוב הוצאות השכר הנחסכות.
37. המשיבה מצידה לא העלתה כל טענה נגדית לחישוב שערכה העוררת באשר להוצאות השכר הנחסכות, ורק נצמדה לטענה כי החישוב אינו תואם את שיטת החישוב המוצעת בהנחיה, וכי יש להחיל על העוררת את שיטת החישוב שבהנחיה.
38. לאחר שבחנו את שיטת החישוב שהציעה העוררת, הגענו לכלל מסקנה שהשיטה עולה בקנה אחד עם תכלית חוק התכנית לסיוע כלכלי, וכן עם תכלית המענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות. ולכן החישוב שערכה העוררת מקובל עלינו במלואו.
39. ראשית- המשיבה עצמה ערה לכך ששיטת החישוב המוצעת בהנחיה אינה השיטה היחידה לחישוב הוצאות השכר הנחסכות, ואף פתחה בפני עוסקים את האפשרות להציג שיטת חישוב חלופית. מקום שבו העוררת מבקשת לחשב הוצאות השכר שנחסכו בבחינה פרטנית, יש לאפשר לה לעשות כן. בהקשר זה נציין כי גיליונות החישוב שהציגה העוררת במסגרת כתב התגובה שהגישה, הם מפורטים וכוללים את כל המידע הדרוש לצורך חישוב הוצאות השכר שנחסך.
40. שנית- על אף שהוצאות חוק התכנית לסיוע כלכלי, אשר הגדירו את המונח "הוצאות השכר הנחסכות", לא קבעו מפורשות כי יש צורך לקיום קשר סיבתי בין פיטורי עובדים או הוצאתם לחל"ת, לבין התפשטות נגיף הקורונה, סבורים אנו, כי לצורך חישוב הוצאות השכר הנחסכות, יש לקחת בחשבון הוצאות השכר שנחסכו לאחר הוצאתם לחל"ת או פיטוריהם של עובדים, בעקבות התפשטות נגיף הקורונה. במילים אחרות, אנו סבורים כי אין להידרש להוצאות שכר של עובדים שעבודתם הופסקה או שפוטרו לפני התפשטות נגיף הקורונה. מעת שקבע המחוקק כי הוצאות השכר הנחסכות הן מרכיב בחישוב גובה המענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות, הרי שהמסקנה המתבקשת מכך היא כי יש לקיים קשר סיבתי בין השכר הנחסך, לבין התפשטות נגיף הקורונה. מדובר בהוצאות שכר שהעוררת הייתה אמורה להמשיך ולשאת בהן, אלמלא התפשטות נגיף הקורונה והצורך או האילוץ בצמצום במצבת כוח האדם.
41. בהינתן האמור לעיל, אנו קובעים כי יש לחשב הוצאות השכר הנחסכות לתקופות הזכאות נושא תיקי הערר, בהתאם לחישוב שערכה העוררת, והמבוסס על גיליונות החישוב שבכתבי התגובה שהגישה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

סוף דבר

42. נוכח כל האמור לעיל, אנו מורים כי דין העררים להתקבל באופן חלקי, וכן מורים למשיבה

לשלם לעוררת מענקים בהתאם לנוסחה, ובהתבסס על הנתונים המפורטים להלן:

א. סכום התשומות השוטפות לשנת 2019 יעמוד על סך 2,691,833 ₪. בכל תקופות הזכאות נושא תיקי הערר.

ב. סכום הוצאות השכר הנחסכות לתקופת הזכאות מאי – יוני 2020, הוא 1,885,222 ₪.

ג. סכום הוצאות השכר הנחסכות לתקופת הזכאות יולי – אוגוסט 2020, הוא 1,885,222 ₪.

ד. סכום הוצאות השכר הנחסכות לתקופת הזכאות ספטמבר – אוקטובר 2020, הוא 1,988,827 ₪.

43. המשיבה תערוך חישוב לגובה המענקים להם זכאית העוררת, בגין תקופות הזכאות נושא

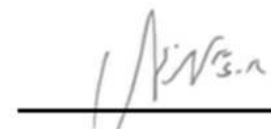
תיקי הערר, ותשלם את סכום המענקים, או הסכום המשלים להם, תוך 30 ימים.

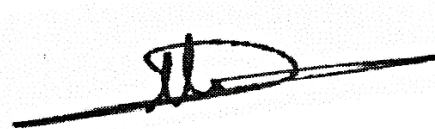
44. בנסיבות, אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ב, 11/01/2022, בהעדר הצדדים.

1541-21 ו-1537-21, 1536-21

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר

מוחמד מולא, עו"ד
יו"ר הוועדה